

РЕШЕНИЕ

№ 2899

гр. София, 28.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 11 състав, в публично заседание на 10.04.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Петя Стоилова

при участието на секретаря Цветанка Митакева, като разгледа дело номер **1821** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. АПК вр. с чл.10а, ал.1 от ЗЧРБ.

Образувано е по жалба на Б. А., гражданин на Кралство М. срещу Отказ за издаване на виза, постановен по заявление № RBA22000944/15.12.2022г., издаден от Завеждащ консулска служба при Посолство на Република България в М. при МВНР. Според жалбоподателя посоченото фактическо основание за отказ за издаване на виза е недоказано, а отказа незаконосъобразен. Нарушен е материалният закон, а актът е издаден от некомпетентен орган. Оправомощените от ръководителя на съответната структура длъжностни лица в МВНР, в дипломатическите и консулските представителства на РБългария в чужбина и в органите на граничен контрол могат да вземат решения за издаване, за отказ за издаване, за анулиране и отмяна на визи, а в службите за административен контрол на чужденците – за анулиране и отмяна на визи, при условия и по ред, определен с Наредбата по чл.9е, ал.1 от ЗЧРБ. При издаване на отказа не е посочена заповедта, с която е оправомощена г-жа М. Д., в качеството на длъжностно лице от З. ДП Р. да взема решения за издаване на отказ на визи и съответно да ги подписва. Мотивите на административния орган не са изложени подробно, а е цитирана единствено разпоредбата на чл.10а, ал.2 от ЗЧРБ, което представлява съществено нарушение, тъй като са засегнати човешките права на жалбоподателя.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. Б..

Ответникът, чрез пълномощника си юрисконсулт З. оспорва жалбата, като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София – град, след като взе предвид наведените в жалбата доводи и се запозна със приетите по делото писмени доказателства, намира за установено, от фактическа страна следното:

Б. А., гражданин на Кралство М. е подал на 15.12.2022г. заявление за издаване на виза тип „С“ в посолството на Република България в Р.. Постановен е отказ от З. ДП в Р. на 24.01.2023г., няма данни кога е връчен. Като основание за отказ е посочен чл.10, ал.1, т.17 от ЗЧРБ – при извършената проверка от службите за административен контрол на чужденци е установено, че канещото лице не познава апликанта и няма информация за реалната цел на пътуването и пребиваването му в РБългария. Налице е основателно съмнение, че апликантът ще напусне България в срок и по законоустановения ред, има съмнения за миграционен риск.

Видно от писмо от 20.03.2023г. по делото, съгласувателната процедура по подаденото заявление е осъществена от специализирана дирекция „М“ – ДАНС, съгласно Глава втора чл.3, ал.3 от Инструкция №КОВ -04-02-351 от 15.08.2013г. за условията и реда за съгласуване на заявленията за издаване на визи. Изпратено е писмено становище в резултат на извършените проверки до дирекция „К. отношения“ - МВнР на 12.01.23г., като е прието, че са налице основания да се направи извод, че Б. не доказва достоверно целта и условията на заявеното пребиваване, съгласно чл.10, ал.1, т.17 от ЗЧРБ. Лицето е представило покана – декларация от „Прайм Груп Интернешънъл“ ЕООД, чийто собственик е българската гражданка И. С. И., от името на фирмата са отправени покани и към други чужди граждани. Проведено е интервю с домакина на апликантите, от което е придобита информация, че българската гражданка е безработна от дълго време, изхранва прехраната си като срещу заплащане в размер между 500 и 1000лв. ѝ се прехвърлят фирми, срещу които има образувани дела и запор за неплатени данъчни задължения. Българската гражданка е заявила, че не познава лично чуждия гражданин, няма информация с какво се занимава и каква е реалната цел на пътуването му до страната, поканила го е по молба на своя приятелка, като не е получила обещаното заплащане. Изводът на специалния агент, провел беседата е, че апликантите не доказват достоверно целта и условията на заявеното пребиваване, съгласно чл.10, ал.1, т.17 от ЗЧРБ.

При така установената фактическа обстановка, настоящият състав прави следните правни изводи:

Жалбата е допустима, като подадена от лице с правен интерес и в законоустановения срок (няма данни кога отказът е съобщен на лицето).

Разгледана по същество жалбата се явява неоснователна.

Оспореният отказ за виза е издаден от компетентен орган (със Заповед №38/23.08.2021г., Г-жа М. Д. – пълномощен министър и консулско длъжностно лице е оправомощена да съставя, подписва и връчва формулярите, отнасящи се за уведомяването и обосновката на отказ за издаване на виза, анулиране или отмяна на виза). Не се констатират съществени нарушения на административно-производствените правила, спазен е материалният закон.

Съгласно посоченото в акта правно основание за отказ на чл. 10, ал.1, т.17 от ЗЧРБ, отказва се издаване на виза или влизане в страната на чужденец, когато не докаже достоверно целта и условията на заявеното пребиваване или транзитно преминаване, или летищен транзит. Според чл.30, ал.2 от Наредбата за условията и реда за издаване на визи и определяне на визовия режим, консулските длъжностни лица издават или отказват издаването на виза за дългосрочно пребиваване след разрешение от дирекция

"К. отношения", въз основа на мотивирано становище на службите за административен контрол на чужденците в Република България и Държавна агенция "Национална сигурност", освен в случаите по чл. 35, ал. 2. Съгласуването се извършва по ред и в срокове, определени в инструкцията на министъра на външните работи, министъра на вътрешните работи и председателя на Държавна агенция "Национална сигурност".

Фактическите основания, посочени в оспорения отказ са извлечени от издалия го орган от становището на ДАНС, което е отрицателно, тъй като в хода на извършената проверка е събрана информация, която противоречи на заявената от заявителя цел на престоя. Налице са обосновани съмнения, относно заявените условия и цел на пребиваването в Република България, тъй като няма никакви данни за бизнес отношения между лицата. Посещението е декларирано като бизнес покана от фирма, която няма дейност, а собственикът ѝ - българската гражданка И. С. И. е безработна, при проведената беседа със служител на ДАНС е заявила, че не познава чужденеца, подала е поканата по молба на своя приятелка, за която все още не е получила заплащане.

Предвид изложеното, отказът е мотивиран и законосъобразен, а жалбата като неоснователна и недоказана следва да се отхвърли, като на ответника се присъди поисканото юрисконсултско възнаграждение, което съдът определя по чл.78, ал.8 от ГПК, вр. с чл.24 от НЗПП на 100 /сто/ лева.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал.2 и чл.173, ал.3 от АПК Административен съд София - град, I-во АО, 11 съста

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Б. А., гражданин на Кралство М. срещу Отказ за издаване на виза, постановен по заявление № RBA22000944/15.12.2022г., издаден от Завеждащ консулска служба при Посолство на Република България в М. при МВнР.ОСЪЖДА К. Д. Расулова, гражданка на РУзбекистан и В. 33“ ООД да заплатят солидарно на Дирекция „Миграция” – Министерство на Вътрешните Работи сумата от 100 (сто) лева - юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок пред Върховния Административен Съд на Република България.

СЪДИЯ: